

K čemu je filosofovi RSS?

Kdysi, za předchozího režimu, jsem měl pocit, že musím přečíst jakoukoli knihu o filosofii, která vyjde, kterou seženu a která bude stát za to. Nebyl to věru těžký úkol. V češtině vycházelo filosoficky skutečně zajímavé literatury pramálo, a ke knihám z civilizovaného světa se člověk dostal jenom výjimečně. Ještě nějakou chvíli po revoluci to šlo, i když to bylo čím dál těžší, ale především s rozšířením internetu se situace dramaticky změnila. V současné době mi připadá, že je téměř nadlidským úkolem si jenom udržovat přehled o tom, jaké knihy vycházejí a jaké články v odborných časopisech se mohou týkat toho, čím se zabývám.

Internet ale naštěstí vedle toho, že rozšiřuje obzory způsobem, který může být pro člověka i deprimující, občas přináší i nějaké nástroje, které úděl nás filosofů (a samozřejmě zdaleka nejenom nás) zjednodušují. Jednou takovou věcí je RSS, celým jménem *Really simple syndication*, což je, jak praví Wikipedie, "rodina XML formátů určených pro čtení novinek na webových stránkách a obecněji syndikaci obsahu". Z toho asi nebude ten, kdo o tom nic neví (a pro takové lidi je tento text, ostatní se mohou směle rovnou vrhnout na opravdovou filosofii v tomto čísle *Filosofie dnes*), moc moudrý. Jednoduše můžeme říci, že skrz RSS se můžeme dozvědět, co je na některých internetových stránkách nového; zvláště pak si tak můžeme udržovat přehled o tom, co nového vychází.

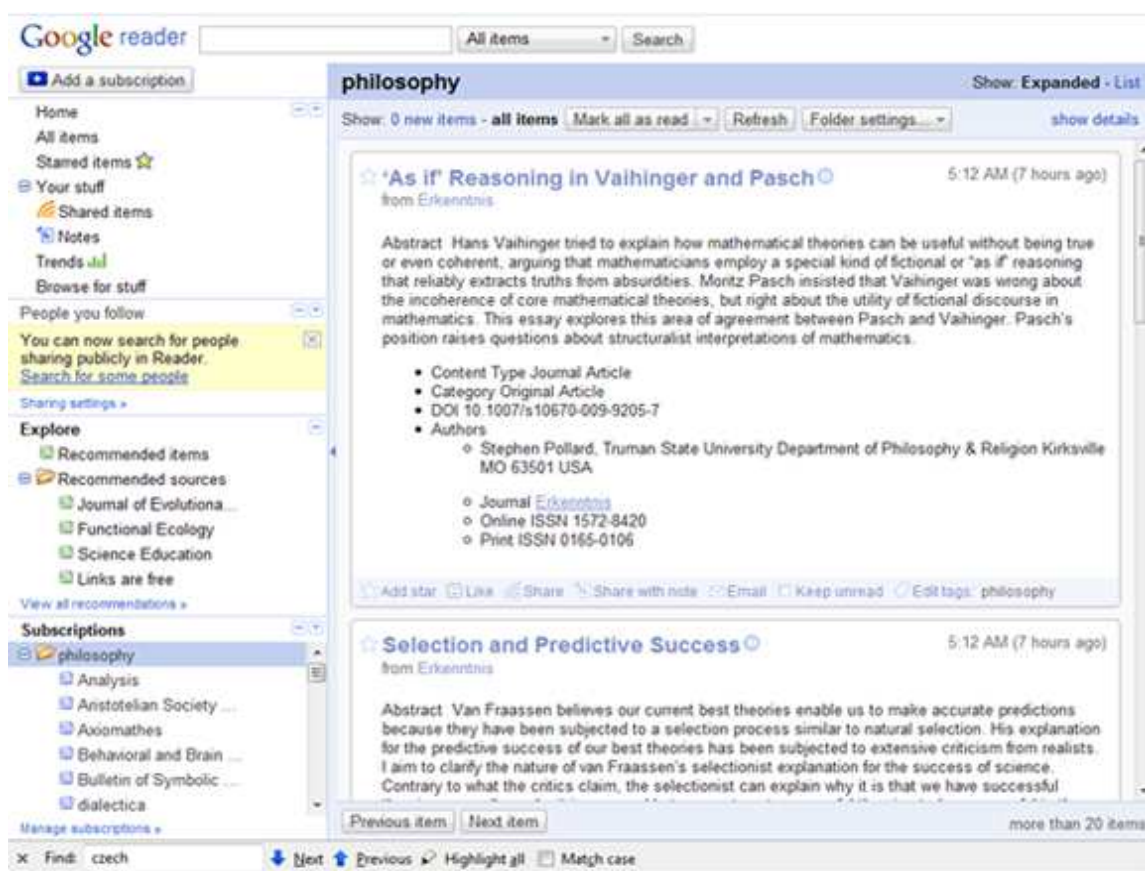
RSS si můžeme představit jako mechanismus, kterým stránka průběžně ‚vysílá do webového éteru‘ novinky. Například stránka časopisu může takto ‚do éteru‘ vyslat obsah každého svého nového čísla. Takovému ‚vysílači‘ v rámci konkrétní stránky budeme říkat *RSS kanál*. Pokud máme ‚přijímač‘, můžeme ho nastavit tak, aby se na něm novinky, vysílané zvolenými RSS kanály, zobrazily, jakmile se ‚v éteru‘ objeví. Můžeme si tedy svůj ‚přijímač‘ nastavit tak, že se nám v něm budou zobrazovat třeba všechny nové články v časopisech, které nás zajímají; nebo všechny nově vyšlé knihy v oborech, které sledujeme. (Fakticky tomu ovšem není tak, že by se něco skutečně aktivně vysílalo, aktivita je na straně ‚přijímače‘, který si kanály, jež má odebírat, průběžně kontroluje. Na rozdíl od rozhlasového či televizního přijímače s ním tedy nemůžeme ‚projíždět éter‘, abychom případně našli nějaké nové kanály.)

RSS kanál bývá nejčastěji označován ikonkou . Například na stránkách časopisu *Erkenntnis*, jejichž adresa je <http://www.springer.com/philosophy/journal/10670>, najdeme tuto ikonku na stránce, kam se z té hlavní dostaneme přes odkaz *Online version*. Namísto této ikonky může být na stránce i něco trochu jiného. Například na stránce časopisu *Mind* na adrese <http://mind.oxfordjournals.org/> najdeme odkaz *XML RSS feed* a přes něj se dostaneme na stránku, kde se objevují ikonky , které mají stejnou funkci. (Tuto ikonku máme i my na stránkách *Filosofie dnes*.)

K tomu, abychom mohli služby dostupné prostřednictvím těchto ikonek používat, ovšem potřebujeme, jak už jsme řekli, ‚přijímač‘, neboli, techničtějším termínem,

čtečku (*reader*), což naštěstí není žádné zařízení, které bychom si museli někde kupovat, ale jenom kousek softwaru, který nic nestojí. Do čtečky si můžeme zaznamenat, že chceme informace z nějakého RSS kanálu 'odebírat', a od té doby v ní nacházíme veškeré novinky, které příslušná stránka prostřednictvím svého RSS kanálu dodává.

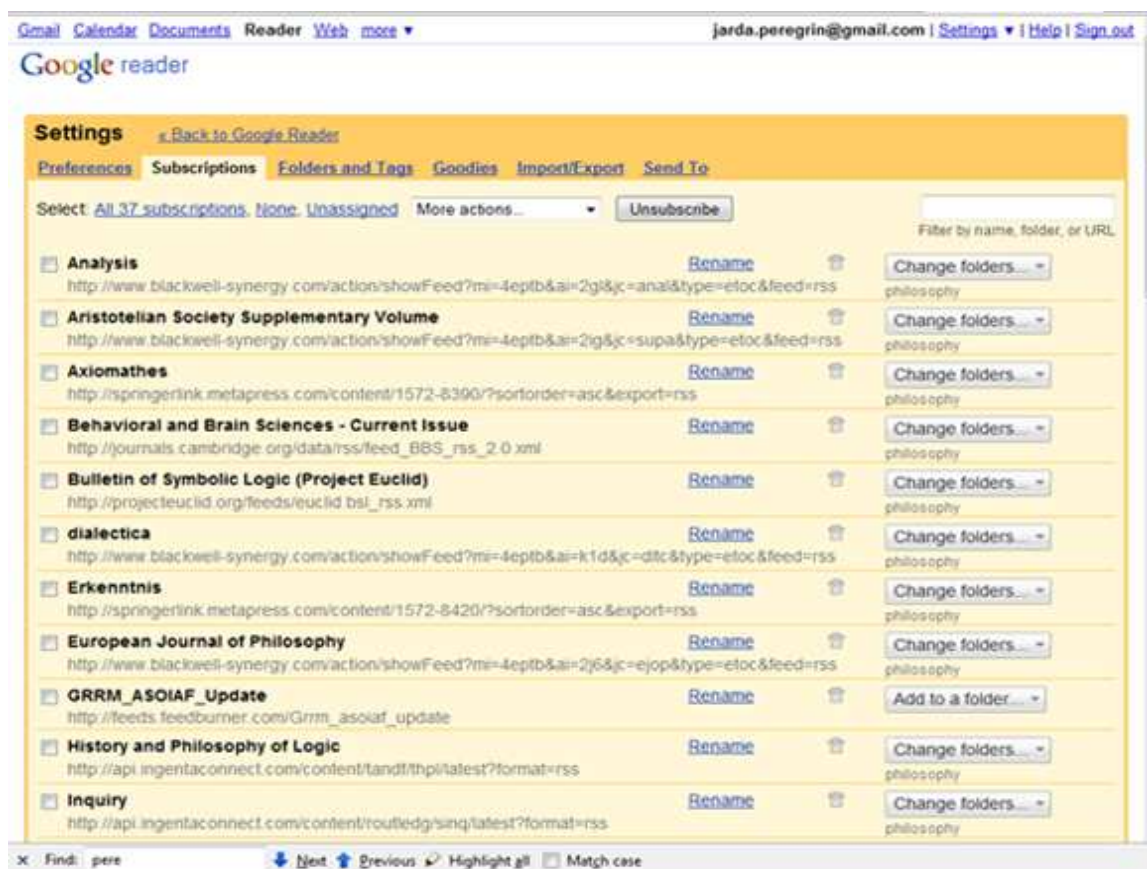
Webové prohlížeče mají dnes již RSS čtečky zpravidla zaintegrované (v případě *Firefoxu* jde o *Live Bookmarks*; případě *Internet Exploreru* je to *Windows Live*), takže když klikneme na ikonku nějakého RSS kanálu, můžeme tento kanál rovnou začít odbírat. Já tady ale podrobněji popíšu čtečku, kterou nabízí firma Google (v rámci svého integrovaného systému uživatelsky mimořádně vstřícných softwarových nástrojů) pod názvem *Google Reader*. Najdete ji na adrese <http://www.google.com/reader>.

Zavedení RSS kanálu do této čtečky se provádí pomocí tlačítka + *Add a subscription* vlevo nahoře. Po jeho volbě se objeví okénko, do kterého je třeba zadat adresu tohoto kanálu. Tu získáme tak, že na ikonku RSS kanálu na příslušné stránce klepneme pravým tlačítkem myši a zvolíme *Copy Link Location* (*Kopírovat adresu odkazu*); v okénku v Google Readeru pak stačí dát Ctrl+V.

Volbou *Manage subscriptions* na stránce vlevo dole se dostaneme na stránku s přehledem RSS kanálů, k jejichž odběru jsme se přihlásili. Na této stránce můžeme odběry rušit, přejmenovávat či je sdružovat do skupin. Čtečka vám nabízí ještě další

služby, jako označování zajímavých novinek, jejich sdílení se zájemci na webu atd.; ale o nich zde psát nebudu.

Pro ty, jejichž filosofický vkus se blíží tomu mému a kteří by si chtěli ušetřit práci s vyhledáváním RSS kanálů filosofických časopisů, nabízím – jako přílohu tohoto textu – exportní verzi seznamu obsahů filosofických časopisů, které odebírám já. Importovat do vlastního Google Readeru ho lze tak, že si přiložený soubor uložíte někde na svůj počítač, poté vyberete na stránce *Manage subscriptions* volbu *Import/Export* a na ní uvedete do okénka *Select an OPML file* jméno tohoto souboru.

Jaroslav Peregrin

Filosofický ústav
Akademie věd České Republiky
Jilská 1, 110 00 Praha 1
&

Filozofická fakulta
Univerzita Hradec Králové
Rokitanského 62, 500 03 Hradec Králové
jaroslav.peregrin@uhk.cz